

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Zacha a přísedících Marie Šmídové a Zdeňka Šimana v hlavním líčení konaném dne 31. ledna 2022 v Pelhřimově

takto:

Obžalovaný

_____, trvale bytem _____
_____, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve _____

je vinen, že

I.

1.

přesně nezjištěného dne, v době od 01.04.2019 do 30.04.2019, zejména v parku v [REDACTED], v [REDACTED] přinejmenším v jednom případě prodal celkově nejméně tři dávky látky zv. pervitin za částku ve výši nejméně 1 140 Kč, [REDACTED],

2.

v přesně nezjištěných dnech, v období od 01.05.2019 do 14.05.2020 v Pelhřimově, v přesně nezjištěném počtu případů nabídl k prodeji látku zv. pervitin [REDACTED], kdy [REDACTED] na jeho nabídky nereagoval nebo je odmítal,

3.

v přesně nezjištěných dnech, v době od 16.05.2019 do 04.06.2020, z přesně nezjištěných míst, prostřednictvím internetové aplikace Messenger, nejméně jednou měsíčně, zasílal zprávy s nabídkou prodeje látky zv. pervitin [REDACTED], která na nabídky nijak nereagovala, a dne 16.05.2020 v obci [REDACTED], okr. [REDACTED] u místního zemědělského družstva,

přínejmenším v jednom případě jmenované prodal celkově nejméně dvě dávky látky zv. pervitin za celkovou částku ve výši nejméně 500 Kč,

4.

v přesně nezjištěných dnech, v době od 01.07.2019 do 30.04.2020, na různých místech zejména v [REDAKCE], přínejmenším v pěti případech poskytl celkově nejméně pět dávek látky zv. pervitin [REDAKCE], přičemž ve čtyřech případech tuto látku prodal za celkovou částku ve výši nejméně 2 300 Kč a v jednom případě ji poskytl za protislužbu spočívající v umožnění osobní hygieny a poskytnutí čistého ošacení,

5.

v přesně nezjištěných dnech, v době od 01.09.2019 do 27.07.2020, na různých místech zejména v [REDAKCE] přínejmenším ve dvou případech prodal celkově nejméně čtyři dávky látky zv. pervitin za celkovou částku ve výši nejméně 1 000 Kč, [REDAKCE], a dále ve dvou případech mu po předchozím zaplacení částky ve výši 1 000 Kč přislíbil dodání látky zv. pervitin v přesně nezjištěném množství, finanční hotovost si převzal, avšak přislíbenou látku již nedodal,

6.

v přesně nezjištěných dnech, v době od 01.01.2020 do 27.07.2020, na různých místech zejména [REDAKCE], či [REDAKCE] okr. [REDAKCE] přínejmenším ve čtyřech případech poskytl celkově nejméně čtyři dávky látky zv. pervitin, výměnou za cigarety, či protislužbu spočívající v odvozu vozidlem, [REDAKCE], a dále přínejmenším v deseti případech, v uvedeném období, z přesně nezjištěných míst, nejméně třikrát za měsíc zasílal jmenovanému zprávy s nabídkou prodeje látky zv. pervitin v blíže nezjištěném množství, přičemž [REDAKCE] na jeho nabídky nereagoval,

7.

přínejmenším v době od 01.02.2020 do 11:21 hodin dne 22.05.2020, zejména v [REDAKCE] [REDAKCE], a dále na přesně nezjištěných místech zejména v [REDAKCE], přínejmenším ve třech případech prodal nejméně pět dávek látky zv. pervitin za celkovou částku ve výši nejméně za 1 200 Kč, [REDAKCE], přičemž v posledním případě, v době od 11:16 hodin do 11:21 hodin dne 22.05.2020, se jí prodanou látku pokusil aplikovat injekční stříkačkou nitrožilně do loketní jamky pravé ruky, přičemž po vpichu a natažení krve do injekční stříkačky byl přistižen hlídkou Policie ČR,

přičemž látka zv. pervitin je zařazena pod mezinárodním nechráněným názvem metamfetamin jako látka psychotropní do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách, který je přílohou č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek,

a popsaného jednání se dopustil přesto, že byl pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 13.07.2018, sp. zn.: 2 T 65/2015, odsouzen pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku

II.

dne 03.07.2020 v době kolem 23:45 hodin v Pelhřimově, v [REDAKCE] na veřejně přístupném prostranství mezi restaurací [REDAKCE], nejméně čtyřikrát pěstí nezjištěné ruky udeřil do oblasti obličeje poškozeného [REDAKCE]. [REDAKCE] a to zejména do oblasti levého oka a úst; následkem tohoto napadení [REDAKCE] upadl na zem a obviněný jej ležícího na zemi nejméně jedenkrát kopl nohou do oblasti zad, a tímto jednáním [REDAKCE] způsobil zranění, a to otřes mozku, zlomeninu nosních kostí, frakturu příčných výběžků obratlů L2 a L3 a zlomeninu zubu, která si vyžádala ošetření v

Nemocnici [REDAKCE] s následnou hospitalizací do dne 05.07.2020 a tímto jednáním také způsobil Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ: 47114304, se sídlem Vinohradská č. p. 2577, 130 00 Praha, škodu v dosud nezjištěné výši,

a obviněný se takového jednání dopustil přesto, že byl za trestný čin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově, sp. zn. 2 T 81/2019, ze dne 09.07.2019, kdy mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin,

tedy

ad I.

neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku, a tento čin spáchal, ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

ad II.

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a čin spáchal opětovně,

čímž spáchal

ad I.

zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2, písm. b) trestního zákoníku,

ad II.

přechin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Za tyto trestné činy a sbíhající se přechin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 4. 8. 2020 pod č.j. 2 T 48/2020-93, podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se zrušuje výrok o uloženém dalším trestu z rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 4. 8. 2020 (strana 3 rozsudku), jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž zrušením došlo pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozenému Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, IČ: 47114304, se sídlem Praha 3, Vinohradská 2577/178, částku 12 673 Kč.

Dále je obžalovaný [REDAKCE] vinen, že

III.

dne 06.08.2020 v době od 22:55 hod. do 23:25 hod, na pozemkové parcele [REDAKCE] v [REDAKCE] na cyklostezce spojující sídliště [REDAKCE], ve vzdálenosti přibližně 500 metrů od sídliště směrem k obci [REDAKCE], na lavičce po předchozím vylákání do tohoto místa, se domáhal orálního sexu po [REDAKCE], jmenovaného slovně vyzval, aby vypnul svůj mobilní telefon zn. HTC Desire C, s vloženou SIM kartou společnosti T-Mobile a s vloženou paměťovou kartou Micro SD 16 GB v celkové hodnotě nejméně 1 000 Kč, a pak se mobilního telefonu zmocnil, uložil si jej do své kapsy s ujištěním, že jej [REDAKCE] dostane zpět po provedení orálního sexu; před [REDAKCE] se obnažil v oblasti rozkroku a přinutil jej k vykonání orálního sexu pod pohrůžkou, kdy mu řekl "vyber si místo, kde mi ho vykouříš", a že může být rád, že mu nezláme nohy, že chce, aby si to zapamatoval, přičemž [REDAKCE] z obavy o své zdraví uchopil penis obviněného, vložil jej do svých úst a prováděl orální sex obviněnému, a takovéto sexuální uspokojování obviněného probíhalo po dobu nejméně pěti minut; následně obviněný [REDAKCE] vyzval k pokračování orálního sexuálního uspokojování v přilehlém křoví, přičemž [REDAKCE] příležitosti a z místa utekl,

IV.

s vědomím, že mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu Pelhřimov, sp. zn.: 2T 48/2020, ze dne 04.08.2020, který nabyl právní moci dne 22.08.2020, mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání dvou roků,

1.

dne 23.08.2020, v době od 10:00 hod. do 10:42 hod., řídil osobní automobil tov. zn. Škoda Superb, [REDAKCE], přinejmenším od domu čp. [REDAKCE], v [REDAKCE], ulici [REDAKCE] a kolem budovy firmy [REDAKCE] a dále po ul. [REDAKCE] a ul. [REDAKCE] a v jízdě pokračoval po silnici II. tř., č. 112, přes obec [REDAKCE] a pak nezjištěnou cestou až do obce [REDAKCE], kde automobil zaparkoval u autobusové zastávky před domem [REDAKCE]

2.

dne 23.08.2020, v době od 12:00 hod. do 12:30 hod., řídil motocykl tov. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] přinejmenším od autobusové zastávky před domem čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okr. [REDAKCE], po silnici III. tř., č. 11258, ve směru na obec [REDAKCE] kdy za obcí [REDAKCE] odbočil vpravo mimo pozemní komunikaci a v jízdě pokračoval do obce [REDAKCE], a tam kolem domů čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] odbočil opět mimo pozemní komunikaci a pokračoval v jízdě po louce, kolem obce [REDAKCE], okr. [REDAKCE] a tam jel až k domu čp. [REDAKCE] kde najel na pozemní komunikaci a pokračoval s motocyklem v jízdě přinejmenším kolem domu čp. [REDAKCE], za kterým odbočil vpravo směrem k domu [REDAKCE] pod silnicí II. tř., č. [REDAKCE] a dojel až k domu čp. [REDAKCE] kde motocykl odstavil a pěšky odešel do místa svého bydliště,

V.

přesto, že dne 17.09.2020 osobně převzal písemnou výzvu Okresního soudu v Pelhřimově, ze dne 31.08.2020 k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu pravomocným rozsudkem tohoto soudu sp. zn.: 2 T 48/2020 s tím, že nejpozději dne 15.09.2020 v době od 08:00 hodin do 16:00 hodin je povinen nastoupit výkon trestu do Věznice v Českých Budějovicích; na výzvu nereagoval, bez závažného důvodu do věznice nenastoupil, a do Vazební

věznice v Českých Budějovicích byl dodán až orgány Policie ČR dne 19.10.2020 na základě příkazu k dodání do výkonu trestu vydaného Okresním soudem v Pelhřimově dne 13.10.2020,

tedy

ad III.

jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

ad IV.

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

ad V.

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchal

ad III.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad IV.

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad V.

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k dalšímu úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu jednoho /1/ roku.**

Odůvodnění:

1. K trestné činnosti popsané pod bodem I. a II. rozsudku.

Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti způsobem a v rozsahu, jež je popsána ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný [REDAKCE] v průběhu hlavního líčení prohlásil svoji vinu, když uvedl, že skutečnosti popsané v rozsudku pod bodem I. 1,3-7 a II. považuje za nesporné a nemá výhrady ani proti použité právní kvalifikaci. protože tyto skutečnosti za nesporné označil i státní zástupce soud přijal v souladu s ust. § 206c odst. 4 tr. řádu prohlášení viny obžalovaného a upustil od dokazování v rozsahu tohoto prohlášení. V průběhu hlavního líčení pak bylo prokazováno toliko to, zda-li se obžalovaný dopustil dílčího útoku popsaného od bodem I. 2, kdy obžalovaný prohlásil, že se necítí být vinen ze spáchání této trestné činnosti. V podané obžalobě bylo [REDAKCE] kladeno za vinu to, že v období od 1. 5. 2019 do 14. 5. 2020 zejména v [REDAKCE] [REDAKCE] nejméně ve dvou případech prodal celkově nejméně 4 dávky látky zv. pervitin za

celkovou částku ve výši nejméně 1 000 Kč [REDAKCE] a dále v přesně nezjištěném počtu případů v tomto období mu zasílal zprávy s nabídkou prodeje této látky, když na tyto zprávy [REDAKCE] nereagoval, případně je odmítal. Pokud byl obžalovaný v průběhu hlavního líčení k této trestné činnosti vyslechnut uvedl na svoji obhajobu, že [REDAKCE] jej kontaktoval se žádostí, že chce koupit látku zv. pervitin. S tímto obžalovaný souhlasil, domluvil si s [REDAKCE] schůzku. Na této schůzce mu však [REDAKCE] oznámil, že nemá finanční prostředky, aby látku zakoupil. Společně s [REDAKCE] pak na místě čekal na přítelkyni [REDAKCE] která měla přinést peníze, protože se však jednalo o šestnáctiletou dívku k prodeji pervitinu nedošlo, neboť obžalovaný odmítal takto mladé osobě pervitin prodat. V průběhu výpovědi obžalovaný doznal, že [REDAKCE] zasílal nabídky na prodej pervitinu přes SMS zprávy k nákupu však nikdy nedošlo.

2. Kromě důkazu výpovědi obžalovaného soud provedl důkaz výpovědi [REDAKCE], který uvedl, že od osoby obžalovaného získal informaci, že může obstarat pervitin a v jednom případě v ulici [REDAKCE] od něj jednou pervitin za částku 500 Kč zakoupil, nejednalo se však o látku kvalitní, po jejím požití se mu udělalo špatně od žaludku. V den, kdy od obžalovaného pervitin kupoval u tohoto byla jeho přítelkyně, která mu na nákup pervitinu donesla částku 1 000 Kč, on však zakoupil pervitin toliko za 500 Kč v množství zhruba na dvě dávky. Protože mu po požití pervitinu, jak je uvedeno výše, bylo špatně, užil dávku pouze jednu a druhou vyhodil. Od této doby od obžalovaného pervitin nenakupoval, obžalovaný mu občas psal a tuto látku mu nabízel. Přítelkyně, která mu měla peníze donést je [REDAKCE]. V průběhu hlavního líčení byla [REDAKCE] jako svědkyně vyslechnuta. Potvrdila, že v jednom případě byla přítomna tomu, že [REDAKCE] byl s obžalovaným v autě, kdy toto bylo v ulici [REDAKCE], po vystoupení z vozidla společně s [REDAKCE] odešla do jeho bytu, zda však měl [REDAKCE] pervitin, či nikoliv, neví. Svědkyně vypověděla, že v této době [REDAKCE] pervitin užíval, nepotvrdila však skutečnost, že by tohoto dne [REDAKCE] nesla finanční prostředky na nákup pervitinu.
3. Pokud soud skutečnosti zjištěné z výše naznačených důkazů vyhodnotil v souladu s tím, jak mu ukládá zákon, nebylo možno zcela jednoznačně uzavřít, že výpověď [REDAKCE] je věrohodná ve smyslu toho, aby byla schopna usvědčit obžalovaného z toho, že mu skutečně nejméně v jednom případě látku zv. pervitin prodal. Po vyhodnocení provedených důkazů k tomuto dílčímu útoku pokračující trestné činnosti mohl soud uzavřít toliko, že obžalovaný v inkriminovaném období ve více případech [REDAKCE] látku zv. pervitin nabízel a [REDAKCE] na tyto nabídky nereagoval a látku zv. pervitin od obžalovaného nezakoupil. V tomto smyslu také došlo k dílčí úpravě popsání skutku tak, aby skutek odpovídal zjištěným skutečnostem v průběhu hlavního líčení.
4. Pokud soud objasnil okolnosti skutkové týkající se dílčího útoku ve vztahu k [REDAKCE] bylo možno uzavřít, že obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním popsáním pod bodem I. rozsudku naplnil všechny zákonné znaky zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku neboť se tohoto jednání dopustil přesto, že byl pro přečin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pelhřimově ve věci 2 T 65/2015. Jednáním popsáním pod bodem II. rozsudku obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky přečinů ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Těmito trestnými činy soud uznal obžalovaného vinným.
5. Ze spisu sp.zn. 2 T 48/2020 bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl tímto rozsudkem pravomocně uznán vinným přečiny podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a za to odsouzen za tyto přečiny a sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově

ze dne 9. 7. 2019 ve věci 2 T 81/2019 k souhrnnému trestu v trvání 8 měsíců pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 2 roků, když zároveň bylo rozhodnuto o zrušení výroku o uloženém trestu z rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 9. 7. 2019 jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících. Tímto rozsudkem byl obžalovaný dále uznán vinným přčinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku jehož se dopustil dne 22. 3. 2020, přičemž za tuto trestnou činnost byl citovaným rozsudkem odsouzen k dalšímu trestu odnětí svobody v trvání 1 roku pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 22. 8. 2020. Z výše uvedeného lze jednoznačně dovodit, že trestná činnost obžalovaného popsaná v bodě I. a II. tohoto rozsudku je trestnou činností sbíhající se k trestné činnosti kvalifikované jako přčin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku z výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ve věci 2 T 48/2020. Za této situace pokud jde o trest bylo nutno ukládat trest souhrnný za všechny sbíhající se trestné činy tak, jak to předpokládá ust. § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku. Souhrnný trest je ukládán dle pravidel tohoto ustanovení podle trestní sazby trestného činu nejpřísněji trestného, což je v tomto případě ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku. Pachateli takového trestného činu je možno uložit trest odnětí svobody ve výměře od dvou do deseti let. Pokud soud zvažoval v jaké výměře má být souhrnný trest obžalovanému vyměřen bylo nutno vzít v úvahu rozsah trestné činnosti obžalovaného, skutečnost že vyjma jednoho dílčího útoku doznal vinu a tyto okolnosti se také musely projevit v délce uloženého trestu, když je zřejmé i s ohledem k předchozímu odsouzení, že se musí jednat o trest nepodmíněný. Soud dospěl k závěru, že účelu trestu může být dosaženo ještě uložením trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby a proto byl obžalovanému uložen jako trest souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou roků, když obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu zařazen v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Zároveň soud v souladu s ust. § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku zrušil výrok o uloženém dalším trestu z rozsudku ve věci 2 T 48/2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž zrušení došlo, pozbyla podkladu.

6. K trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu vzniklé škody připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, která uplatnila nárok na úhradu vzniklé škody v částce 12 673 Kč, kdy se jednalo o náklady vynaložené v souvislosti s léčením zranění poškozeného [REDAKCE]. Protože tento nárok byl řádně a včas uplatněn a nejsou pochybnosti o výši tohoto nároku, rozhodl soud rovněž o povinnosti obžalovaného způsobenou škodu tomuto poškozenému uhradit v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu.
7. K trestné činnosti popsané pod bodem III. až V. rozsudku.
Z důkazů před soudem provedených bylo dále zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] se dopustil další trestné činnosti podrobně popsané ve výroku tohoto rozsudku pod body III. až V. Rovněž ke spáchání této trestné činnosti byl obžalovaný [REDAKCE] v průběhu hlavního líčení vyslechnut. [REDAKCE] uvedl, že se necítí být vinen ze spáchání trestné činnosti popsané pod bodem III. rozsudku, prohlásil však svoji vinu pokud jde o trestnou činnost popsanou pod bodem IV. a V. rozsudku. S ohledem na prohlášení viny obžalovaného a skutečnost, že rovněž státní zástupce prohlásil za nesporná skutková zjištění popsaná pod bodem IV. a V. rozsudku, soud ohledně této trestné činnosti opět v souladu s ust. § 206c odst. 4 tr. řádu přijal prohlášení viny obžalovaného a upustil od dokazování okolností skutkových a z nich vyplývající právní kvalifikace ohledně této trestné činnosti a provedeno bylo dokazování toliko k trestné činnosti popsané pod bodem III. rozsudku. Obž. [REDAKCE] ve své výpovědi spáchání této trestné činnosti v celém rozsahu popřel. Vypověděl, že dne 6. 8. 2020 se s poškozeným [REDAKCE] skutečně setkal a důvodem proč se s poškozeným setkal bylo to,

že vůči jeho osobě nepravdivě vypovídal o tom, že mu měl v minulosti ve dvou případech prodat látku zv. pervitin. Popsal, že s poškozeným šel od rybníka, který se nachází vedle bydliště [REDAKCE] po cyklostezce směrem na [REDAKCE], kdy jeho úmyslem bylo [REDAKCE] „zbít“ právě z důvodu uvedených nepravdivých skutečností týkajících se prodeje drog. Poškozený mu však tvrdil, že k jeho osobě žádnou výpověď neučinil a když mu obžalovaný sdělil, že jeho výpověď četl a že mu „dá přes držku“, tak [REDAKCE] z místa utekl a tím celá věc skončila. Obžalovaný jednoznačně popřel skutečnost, že by došlo k jakémukoliv orálnímu sexu.

8. Z výpovědi poškozeného [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento se skutečně s obžalovaným setkal 6. 8. 2020, kdy jej obžalovaný kontaktoval s tím, že s ním chce o něčem mluvit. I přesto, že se obžalovaného obával, nechal se ke schůzce přemluvit při slibu, že mu obžalovaný nic neprovede. Při schůzce samotné pak skutečně s obžalovaným řešili obsah jeho výpovědi, kterou učinil u orgánu Policie ČR v souvislosti s prodejem drog ze strany obžalovaného. Když [REDAKCE] obžalovanému sdělil, jakým způsobem vypovídal vůči jeho osobě [REDAKCE] na toto reagoval tak, že jej mlátit nebude, ale za to co mu provedl, aby si to psychicky pamatoval „mu ho musí vykourit“. Následně pak svědek popsal, jak došlo k orálnímu sexu, kde k tomuto došlo a vyjádřil se i k tomu v jakém okamžiku z místa utekl. Dále soud v průběhu hlavního líčení vyslechl jako svědky [REDAKCE], bratra poškozeného [REDAKCE] st., otce poškozeného a [REDAKCE] matku poškozeného. [REDAKCE] vypověděl, že 6. 8. 2020 byl na návštěvě u rodičů, přičemž jeho bratr [REDAKCE] v příběh domů udýchaný a vystrašený, kdy všem sdělil, že byl opětovně napaden obžalovaným. Dále uvedl, že po něm obžalovaný požadoval mobil a orální sex, přičemž mobil mu nechal a podařilo se mu z místa utéci. Svědek uvedl, že si již zcela přesně nepamatuje, zda-li po něm obžalovaný orální sex požadoval, nebo zda-li k němu skutečně došlo. Shodné skutečnosti byly zjištěny i z výpovědi [REDAKCE] st. a [REDAKCE] [REDAKCE] kdy oba tito svědci popisují inkriminovaný večer shodným způsobem jako svědek [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] pak potvrzuje, že jí syn sdělil, že k orálnímu sexu skutečně došlo. Dle názoru těchto svědků by [REDAKCE] ve stavu rozrušení a celou událost by si nebyl schopen vymyslet. V průběhu hlavního líčení byla vyslechnuta jako svědkyně [REDAKCE] přítelkyně obžalovaného, která objasnila, že s osobou obžalovaného udržuje intimní vztah a v jeho sexualitě nezpozorovala známky náklonosti pro stejné pohlaví. Dále soud v průběhu hlavního líčení provedl i důkazy listinné, když lze konstatovat, že obsahem těchto listinných důkazů bylo toliko dokumentováno kde mělo dojít ke spáchání trestné činnosti ze strany obžalovaného a těmito důkazy byly objasňovány i jeho osobní poměry.
9. Pokud soud provedené důkazy ve vztahu k trestné činnosti popsané pod bodem III. rozsudku vyhodnotil bylo možno uzavřít, že spáchání této trestné činnosti se jeví jako dostatečně prokázané a důkazy před soudem provedenými byla prolomena obhajoba obžalovaného. Lze jednoznačně konstatovat, že před inkriminovanou událostí dne 6. 8. 2020 došlo ke konfliktům mezi poškozeným [REDAKCE] a obžalovaným, které vyvrcholily tím, že obžalovaný poškozeného napadl tak, jak je to popsáno pod bodem II. rozsudku. I když obžalovaný popisuje osobu poškozeného jako osobu nevěrohodnou, mající sklony ke konfabulacím (viz hodnocení důkazů ve vztahu k trestné činnosti popsané pod bodem I. rozsudku), soud považuje výpověď poškozeného [REDAKCE] ve vztahu k trestné činnosti popsané pod bodem III. rozsudku za věrohodnou a odpovídající skutečnosti. Předně je nutno uvést, že poškozený ihned poté, co utekl od osoby obžalovaného rodičům a bratrovi popsal v podstatně shodným způsobem co se událo, na věc bylo reagováno neprodleně oznámením spáchání tohoto trestného činu orgánům Policie ČR, přičemž rodiče a bratr poškozeného se vyjádřili i k tomu v jakém stavu se [REDAKCE] kritického večera nacházel a těmito důkazy je tedy nepřímou podporována pravdivost výpovědi samotného poškozeného. I když se obžalovaný obhajuje tím, že nemá homosexuální sklony což je potvrzováno i výpovědí jeho partnerky, soud nepovažuje tuto skutečnost za podstatnou pro

posouzení této trestní věci neboť lze konstatovat, že obžalovaný zjevně nucením k orálnímu sexu se snažil poškozeného ponížit. Tato skutečnost vyplývá rovněž z výpovědi samotného [REDAKCE] [REDAKCE]. Za této situace mohl soud dovodit, že obžalovaný se rovněž dopustil i trestné činnosti popsané pod bodem III. rozsudku a tímto jednáním pak naplnil všechny zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. S ohledem na prohlášení viny obžalovaného bylo možno dospět i k závěru o vině dalšími přechyby a to přechyby maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a tímž přechyby podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku jednáním popsáním pod body IV. a V. rozsudku. Těmito trestnými činy také soud uznal obžalovaného vinným.

10. Při úvahách o výši a druhu trestu, který má být obžalovanému za spáchanou trestnou činnost uložen soud vycházel z toho, že je nutno ukládat trest další a to úhrnný za všechny sbíhající se trestné činy a to podle trestní sazby trestného činu nejprísněji trestného což je v tomto případě ust. § 185 odst. 2 tr. zákoníku. Tento nejprísněji trestný čin je typově velice závažným činem ohrožený vysokou trestní sazbou. Soud přihlédl k tomu, že jednání obžalovaného nezanechalo na osobě poškozeného žádné trvalé následky a za této situace soud dovodil, že účelu trestu může být ještě dosaženo uložením trestu na spodní hranici zákonné trestní sazby. Proto byl obžalovanému uložen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, když pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Protože se obžalovaný dílem trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla byl mu rovněž uložen podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu jednoho roku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o

podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 31. ledna 2022

Mgr. Jiří Zach
předseda senátu